

6. březen 2016 - Ostředek - Čakov a Taťounovice

Dnes jedeme pozdě. Je stále špatné počasí. Dnešní výlet nebude daleko od našeho bydliště – ale potřebujeme se alespoň na pár hodiněk provětrat. Náš cíl je Ostředek. Sice bychom zde měly být po dálnici coby-dup. Ale tetka zapomene odbočit a místo dálnice tedy musíme vzít zavděk našimi okreskami. A jak víme, značení je výborné, takže se brzy zamotáváme. Naštěstí nám to nevadí – jedeme krajinou a takovými malými „prdelkami“, kde jsme ještě nebyly. Konečně nabereme správný směr a brzy stavíme u tohoto domku poblíž záměčku.

První zmínky o osídlení této lokality pochází z 14. století, kdy se zde měla rozprostírat tvrz vybudovaná Slávkem z Ostředka.

Tvrz spolu s vesnicí často měnila majitele. Na přelomu 14. a 15. století vlastnil Ostředek loupeživý rytíř Mikuláš Zúl z Ostředka, který byl jako zemský škůdce v roce 1404 popraven v Praze a rozsáhlý uloupený majetek, který zahrnoval nedaleké hrady Čejchanov, Stará Dubá a městečko Divišov, byl králem Václavem IV. konfiskován.

Na začátku 18. století byl v Ostředku vystavěn zámek barokního stylu. V roce 1752 koupili zámek jezuité, po zrušení řádu v roce 1773 převzal zámek studijní fond, pak se majitelé často střídali. V roce 1844 získal panství pražský advokát V. Černý, aktivní účastník pražských revolučních událostí roku 1848, za jeho působení se zámek stal centrem obrozeneckého hnutí.

Nyní zámek slouží jako sanatorium pro osoby s Alzheimerovou chorobou, takže není veřejnosti přístupný.

Zámek je patrová obdélná stavba s kaplí, ve které je socha Čechie z roku 1765, vystavovaná

na světové výstavě Expo v Montrealu.

Nad hlavním zámeckým vchodem je pamětní deska spisovatele Svatopluka Čecha, který se zde v roce 1846 narodil.

V 18. a 19. století existovala v Ostředku sklárna, kterou měl od roku 1830 v nájmu František Kavalír, zakladatel sázavských skláren Kavalier.

My se jdeme kouknout nejprve k zámku. Budova je opravená, ale – bohužel – kaple je zavřená. První, co nám padne do očí, je nápis Čechova světnička. I když všude píší, že bude otevřeno, tak to není pravda. Takže koukneme oknem do malých místností. Je zde malé muzeum

Svatopluk střídal potom s rodiči místa pobytu. Vystudoval práva, ale po krátkém působení v advokátní kanceláři se zřekl právnické kariéry a cele se věnoval literatuře.

Byl redaktorem Světozoru, Lumíra a Květů. Sám pak žil v Obříství u Mělníka, v Troji u Prahy a v Praze. Zemřel v Praze 23. února 1908. Z jeho díla si připomeňme alespoň

Husité na Baltu, Adamité, Žižka, Václav z Michalovi, Dagmar, Ve stínu lípy – básnická sbírka, **Lešetínský kovář** – epos o revoltě jednotlivce, **Evropa, Slavie** – alegorické skladby **Hanuman** – satirická alegorie – podobenství Čechů s opičím národem

Pravý výlet pane Broučka do Měsíce – satirická próza

Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století – satirická próza

Jitřní písně, Nové písně – politická a sociální poezie

Písně otroka – alegorická lyrika

Vyjdeme z areálu a hledáme nějakou turistickou značku. Nacházíme ji nedaleko – hned pod zámekem. Žlutá značka klesá k místnímu – dost zanedbanému bývalému mlýnu. Ale majitel zrovna pracuje s maltou, tak snad mlýn vytrvá. Silnička stoupá a vede nás ven z vesnice. Po chvíli už vcházíme do další vesnice s podivným názvem Taťounovice. Tato vesnička je součástí větší obce Čakov. Projdeme kolem velice upravené návsi a potkáme zdejšího myslivce. Ptáme se ho, na cestu k rozhledně, která na nás kouká z turistické mapky. Ale ví jen o vzdálenější Špulce, na které jsme již byly vloni.

Dáme se s ním do řeči – vypráví a vzpomíná na staré časy – je v našich letech, tak si docela rozumíme. Říká nám, že obec vypadá tak pěkně díky tomu, že se jí věnoval a dával dotace bývalý hejtman ČSSD Rath. Vida – ono to prostě někde jde.

Po milém popovídání se rozhodujeme, že se nějakým obloukem prostě vrátíme zpět do Ostředku. Jdeme po polní a lesní cestě. Počasí sice dobré, ale fouká studený vítr. Tak trochu odhadujeme směr. Ale tentokrát moc nebloudíme. Jsou zde moc pěkné lesy, kopcovitá krajina českého Meranu . A také vidíme úžasně velké stádo daňků.

Lesní cestou se dostáváme k hřbitovu – zatím nevíme k jaké obci patří, ale paní, která přijela upravit hrob, nás ujišťuje, že jsme zpět v Ostředku . K zaparkovanému autu přicházíme stejnou cestou jakou jsme od něj odešly. Sice krátký výlet, ale zase známe kousek z našeho blízkého okolí.